

आधे

पुनः प्रतिस्मृद्धमपि हिरभिधीयते तत् पुनश्चत्त-
दोषाधिकं तच्च पुनश्चत्तं द्विविधं, अर्धपुनश्चत्तं
शब्दपुनश्चत्तं । तत्रार्थपुनश्चत्तं नाम यथा,—
“भेषजमौषधं साधनम्” इति, शब्दपुनश्चत्तं
“पुनर्भेषजं भेषजम्” इति चरकः ।)

आधिष्ठाः, त्रि, (आधि + ष्ठा + क ।) वक्रः । अ-
धितः । इत्यजयपाठः ।

आधिदैविकं, त्रि, (आधि + देव + ठञ् । अनु-
श्रुतिकादीनां च इत्युपमयपदद्वयः) दुःखविशेषः ।
तद्वयथा, “आधिदैविकं यत्तदात्तसविनायकय-
थाद्यावेशनिबन्धनम्” इति साङ्ख्यसत्त्वकौमुदी ।
(देवनामधिष्ठान, प्रवृत्तं, दाहश्रीतादिजनितं दुःखं ।
अतिवातादिदृष्ट्यादिहेतुकं दुःखं । देवतामधि-
ष्ठान्य प्रवृत्तं शास्त्रम् । यथा मनुः ६ । ८३ ।

“आधियज्ञं ब्रह्म जपेदाधिदैविकमेव च ।
आध्यात्मिकस्य सततं वेदान्ताभिहितस्य यत्” ।

“तनु सप्तविधे व्याधावुपनिपतति” इति सुश्रुतः ।)

आधिपत्यं, स्त्री, (आधिपति + यञ् ।) अधिपते-
र्भावः । खामित्वं । प्रभुत्वं । ऐश्वर्यं । यथा,
“नहि प्रपश्यामि ममापनुद्यात्
यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणां ।
अवाप्य भूमावसपन्नस्यै
राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यं” ।

इति श्रीभगवद्गीतायां २ अध्यायः ८ ।
(यथा मनुः १२ । १०० ।

“सर्वलोकआधिपत्यस्य वेदशास्त्रविदहति” ।)

आधिभोगः, पुं, (आधेर्बन्धकस्य भोगः ।) बन्धक-
द्रव्यस्य भोगः ।

आधिभौतिकं, त्रि, (आधिभूत + ठञ् । अनुश्रुति-
कादीनां चेत्युपमयपदद्वयः) दुःखविशेषः । यथा ।
“वाह्योपायसाध्यं दुःखं देहा । आधिभौतिकं आ-
धिदैविकञ्च । तत्राधिभौतिकं मानुषपशुष्टगप-
त्तिसरीररूपस्यावरनिमित्तं” । इति साङ्ख्यतत्त्व-
कौमुदी । (“तनु सप्तविधे व्याधावुपनिपतति” ।
इति सुश्रुतः ।)

आधिमन्यवः, पुं, (आधि + मन्यु + अण् ।) ज्वरादिः ।
इति हारावली ।

आधिवेदनिकं, त्रि, (आधि + विद् + ल्युट् । ततः
आधिवेदन + ठञ् ।) द्वितीयविवाहार्थं प्रथमस्त्रियै
दत्तघनादि । यथा,—
“आधिविन्नस्त्रियै देयमाधिवेदनिकं समं ।
न दत्तं स्त्रीधनं यस्ये दत्ते त्वहं प्रकीर्तितं” ।
इति शास्त्रवचनः ।

आधुतः, त्रि, (आङ् + धु + क्तः ।) आधुतः ।
कम्पितः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ।

आधुनिकः, त्रि, (आधुना + ठञ् ।) अधुनाजातः ।
नवः ।

आधुतः, त्रि, (आङ् + धु + क्तः ।) कम्पितः । इत्य-
मरः । (विक्षिप्तः, अभिभूतः, व्याकुलितः ।

आन्धोजितः, आनितः । यथा, रघुवंशे, १ । १८ ।
“पुष्पदेवस्यैवैतैराधुतवगराजिमिः” ।)

आधेयं, त्रि, (आङ् + धा + यत् ।) आधारस्थित-

आध्या

वस्तु । यथा । शब्दबोधे चैकपदार्थे अपरपदार्थ-
संसर्गः संसर्गमर्थ्याद्या भासते । स च क्वचिद्भेदः
क्वचिदतिरिक्त एवाधाराधेयप्रतियोग्यनुबोधो गि-
व्यविषयिभावोऽस्ति । इति गदाधरभट्टाचार्यवृत्त-
प्रथमश्रुत्यन्तिवादः । उत्याद्यः । यथा,—
“रुत्तं निविशतेऽपैति पृथग्जातिषु दृश्यते ।
आधेयआक्रियाजन्तौऽसत्त्वप्रकृतिगुणः” ।

इति वेपदेववृत्तमुग्धबोधीयकारिका । आधेय
उत्याद्यः । यथा पञ्चमयपानेषु रक्ततागुणः स
वह्निसेयोगादिना निष्पाद्यते । इति तट्टीकायां
दुर्गादासः ।

आधोरणः, पुं, (आधोरयति धोर्ऋगतिचानुर्थ्ये
कर्त्तरि ल्यु ।) हस्तिपकः । माऊत इति भाषा ।
(“आधोरणा हस्तिपका ह्य्यारोहा निषा-
दिनः” । अमरः । यथा,—रघुवंशे ७ । ४६ ।

“आधोरणानां गजसन्निपाते
शिरसि चक्रैर्निशितैः क्षुरायैः” ।)

आध्यातः, पुं, (आङ् + ध्या + क्तः ।) शब्दितः । दग्धः ।
वातदोगविशेषः । संयतः । इति मेदिनी । (स्त्रीतः
दर्पादिना उद्धतः, विवर्द्धितः । यदुक्तं । “ततो
मानाध्यातः स पतति यदा शोकगहने” । हितो-
पदेशे । “ततोऽसौ दर्पाध्यातस्तस्योपरि आत्मानं
निक्षिप्य पक्ष्मं गतः” । उत्तरचरिते । “ज्यानि-
घोषममन्ददुन्दुभिरवैराध्यातमुज्ज्वल्यन्” ।)

आध्यानं, स्त्री, (आङ् + ध्या + ल्युट् ।) वातव्याधि-
विशेषः । तस्य रूपं ।

“साटोपमत्वययजमानाध्यातसुदरं भृशं ।
आध्यानमिति जानोयाद्गौरं वातनिरोधनं” ।

इति निदानं । पेट्यापा इति भाषा ।
तस्य चिकित्सा यथा,—

“आध्याने जङ्घनं पूर्णं दीपनं पाचनं ततः ।
फलवर्त्तिक्रियां कुर्व्यात् वस्तिकर्म च शोधनं ।
कर्ममात्रा भवेत् कृष्णा त्रिहता स्यात् पलोन्मिता ।
खण्डादपि पक्षं ग्राह्यं चूर्णमेकत्र कारयेत् ।
मधुनाक्षमितं लिह्यात् चूर्णमाध्यानशासनं” ।
नारायणचूर्णं । १ ।

“दारुहेमवतीकुष्ठशताङ्गाहिङ्गुसैन्धवैः ।
लिम्बैश्च कोशैरस्त्रपिष्टैः शूलाध्यानयुतोदरं” ।

हेमवती वचा । दारुषट्कलेपः । २ ।
“अभयारज्वधो धात्री दन्ती तिक्ता क्षुही त्रिहृत् ।
मुक्ता प्रत्येकमेतानि याह्याणि पलमात्रया ।

तानि संच्युय सर्वाणि जलाङ्कयुगे पचेत् ।
तत्र तेयेऽष्टमं भागं कषायमवशेषयेत् ।

निष्पग्नेषालनीजानि नवानि पलमात्रया ।
तनुवस्त्रहृत्तान्येव तस्मिन् क्षायो शनैः पचेत् ।

ज्वालयेदनलं मन्दं यावत् क्षायो घनो भवेत् ।
ततः खले क्षिपेत् भागान्छैः जैपालनीजतः ।

भागंस्त्रीन् नागराहौ चमरिचात् द्वौ च पारदात् ।
गन्धकात् द्वौ च तागीह यावद्दयामं विमर्दयेत् ।

रसो नाराचनामायं मत्स्यो रक्तिकाभितः ।
जलेन श्रितलेनैव रोगानेतान् विनाशयेत् ।

आध्यानं शूलमानाहं प्रत्याध्यानं तथैव च ।

आन

उदावर्तं तथागुल्ममुदराणि हरत्यसौ ।
वेगे शान्ते च मुञ्जति शर्करासहितं दधि ।
ततस्तत्सैन्धवेनापि ततो दध्योदनं मनाक्” ।
महानाराचो रसः । ३ । इति भावप्रकाशः ।
(वायुना सवेदनमुदरपरिपूर्णत्वमाध्यानत्वं । इति
रुग्निचिन्मयप्रत्ययाख्यानहृदिजयरुग्निः ।)

आध्यानी, स्त्री, (आङ् + ध्या + ल्युट् + डीप् ।)
गणिकानामगन्धद्रव्यं । इति राजनिर्घण्टः ।

आध्या, स्त्री, (आङ् + ध्ये + अङ् + टाप् ।) चिन्ता ।
स्मृतिः । इति शब्दरत्नावली ।

आध्यात्मिकं, त्रि, (आत्मानमधिष्ठान्य भवं अधि +
आत्मन् + ठञ् ।) दुःखविशेषः । यथा । दुःखानां
त्रयं दुःखत्रयं तत् खल्वध्यात्मिकं चाधिभौतिकं
आधिदैविकञ्च । तत्राध्यात्मिकं द्विविधं शारीरं
मानसञ्च । शारीरं वातपित्तश्लेष्मणां निमित्तं ।
मानसं कामक्रोधलोभमोहेर्षाविषादविशेषादर्श-
ननिबन्धनं । सर्वं चेतदान्तरोपायसाध्यात्वात् आ-
ध्यात्मिकं दुःखं । इति साङ्ख्यतत्त्वकौमुदी ।
(आत्मतत्त्वविषयकं । यथा, मनुः २ । ११७ ।

“शौकिकं वैदिकं वापि तथाध्यात्मिकमेव च ।
आदर्शत यतो ज्ञानं तं पूर्वमभिवादयेत्” ।

आध्यानं, स्त्री, (आङ् + ध्ये + ल्युट् ।) ध्यानं । चिन्ता ।
इत्यमरः ।

आध्यापकः, पुं, (आ सन्त्यक् अध्यापयति यः इति
अध्यापकः । स एव सार्थं अण् ।) अध्यापकः । इति
शब्दरत्नावली ।

आनः, पुं, (अन् + घञ्) उच्छ्वासः । वहिर्मुखश्चासः ।
इति हेमचन्द्रः । (अन्तःस्थितस्य प्राणवायोर्नासि-
कयोच्छ्वासः ।)

आनकः, पुं, (आङ् + अन् + गन्) पटहः । मेरी ।
मृदङ्गः । शब्दयुक्तमेघः । इति मेदिनी ।
(यथा, भगवद्गीतायां १ । १३ ।

“ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पञ्चवाणकगोमुखाः” ।)

आनकदुन्दुभिः, पुं, (आनकाः दुन्दुभयो देववद्यविशेषाः
यस्य जन्मनि । वसुदेवजन्मनि देवा दुन्दुभिध्व-
निष्क्रुः ।) वसुदेवः । इत्यमरः । (कृष्णपिता ।
यथा—हरिवंशे ।

“वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुन्दुभिः ।
जज्ञे यस्य प्रसूतस्य दुन्दुभ्यः प्रानदन् दिवि ।

आनकाणां च संज्ञारः सुमहानभवद्वि” ।)

आनकदुन्दुभिः, पुं, स्त्री, (आनकः प्रोत्साहको दुन्दु-
भिः ।) वृहङ्गुला । इत्यमरटीकायां भरतः ।

आनतः, त्रि, (आङ् + नत् + क्तः ।) गतः । तत्-
पर्यायः । अवाप्यः २ । अवनतः ३ । इत्यमरः ।
(अधोमुखः, विनतः, प्रणतः, विनयनवः । यथा,
हरिवंशे ।

“पिष्टभाभोर्हि पादान् वै गमश्चक्रतुरानतौ” ।
महाभारते ।

“स कदाचित् भृगं विद्धा वागेनगतपर्षणा” ।
मनुः ।

“रभ्यमानतसामन्तं स्त्रीशैथं देशमावयेत्” ।)

आनतिकरः, त्रि, (आनति + क्त + अण् ।) पारितो-